

Leader Time

Leader Time
Circulation: 50,000
Ad Rate: 750

Section: First Section/Insurance-Financial

วันที่: ศุกร์ 16 - ศุกร์ 30 พฤศจิกายน 2555

ปีที่: 9

ฉบับที่: 211

หน้า: 21 (บนซ้าย)

Col.Inch: 63

Ad Value: 47,250

PRValue (x3): 141,750

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: PwC เตือนไทยยกเครื่องภาษีรับ AEC และลดภาษี "นิติบุคคล-บุคคลธรรมดา"

PwC เตือนไทยยกเครื่องภาษีรับ AEC และลดภาษี "นิติบุคคล-บุคคลธรรมดา"

PwC ประเทศไทย (ไพร์ซวอเตอร์เฮาส์ คูเปอร์ส) เรียกร้องให้ภาครัฐและผู้ประกอบการตื่นตัวในเรื่องการจัดการโครงสร้างภาษีไทยและปรับปรุงตัวบทกฎหมายที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันโลกท่ามกลางภาวะที่ตลาดเกิดใหม่ในภูมิภาคเอเชีย (emerging Asian markets) เข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกแทนที่ตลาดที่พัฒนาแล้วมากขึ้นเรื่อยๆ และเพื่อรองรับกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในอีกไม่ถึง 3 ปี ข้างหน้า

นายศิริ อินทกำธรชัย ประธานกรรมการบริหารและหุ้นส่วน PwC ประเทศไทย กล่าวในงานสัมมนากฎหมายและภาษีประจำปีครั้งที่ 14 MSV: Thailand and the Emergence of Asia (ประเทศไทยและการผงาดของเอเชีย) ว่า หน่วยงานทุกภาคส่วนต้องเร่งปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจการค้าและการลงทุนของประเทศ

"ประเทศไทยต้องเร่งปรับตัวรองรับกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่กำลังจะเกิดขึ้น ทั้งในเรื่องของการปรับปรุงกฎระเบียบ กรอบกำหนดนโยบายต่างๆที่มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ซึ่งจะต้องทำให้เกิดความสอดคล้องและมีความเป็นเอกภาพ นอกจากนี้การปรับปรุงโครงสร้างภาษี ไม่ว่าจะเป็นภาษีเงินปันผล ภาษีเงินได้นิติบุคคล ควรมีการจัดการให้มีความน่าดึงดูดและสามารถแข่งขันได้" นาย ศิริ กล่าว

ด้าน นายถาวร รุจิวนารมย์ หัวหน้าหุ้นส่วนกรรมการอาวุโส และกรรมการบริหาร สายงานภาษีและกฎหมาย กล่าว ว่า จากการที่ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 เรื่องหนึ่งที่สำคัญและเป็นที่จับตามอง คือ การปรับโครงสร้างภาษีใหม่ ขณะที่กรมสรรพากรได้มีมาตรการเตรียมความพร้อมไว้รองรับไม่ว่าการจัดเก็บภาษีที่เอื้ออำนวยต่อการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ การเคลื่อนย้ายเงินทุน และแรงงานบางกลุ่มจะเป็นไปโดยเสรีภายในภูมิภาค ซึ่งกรมสรรพากรจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีให้ไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่นในภูมิภาค

ขณะเดียวกันก็ต้องมีความพร้อมที่จะรองรับผู้เสียภาษีที่เป็นชาวต่างชาติและกิจการข้ามชาติโดยต้องมีความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานจัดเก็บภาษีของแต่ละประเทศ นอกจากนี้หากจะส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนมากขึ้น รัฐบาลต้องหามาตรการจูงใจ และมีแนวทางในการจัดการที่จะทำให้นักลงทุนเหล่านี้เก็บผลกำไรไว้ในเมืองไทย รวมทั้งยังต้องพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้"

ถาวร รุจิวนารมย์

Leader Time

Leader Time
Circulation: 50,000
Ad Rate: 750

Section: First Section/Insurance-Financial

วันที่: ศุกร์ 16 - ศุกร์ 30 พฤศจิกายน 2555

ปีที่: 9

ฉบับที่: 211

หน้า: 21 (บนซ้าย)

Col.Inch: 63

Ad Value: 47,250

PRValue (x3): 141,750

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: PwC เตือนไทยยกเครื่องภาษีรับ AEC แนะนำภาษี "นิติบุคคล-บุคคลธรรมดา"

นายถาวร กล่าวต่อไปว่า ในเรื่องของการปรับโครงสร้างภาษี เช่น ภาษีสรรพากร และ ภาษีเงินปันผล หากประเทศไทยยังมีอัตราภาษีสูงกว่าประเทศอื่น ๆ จะส่งผลให้เงินลงทุนไหลไปยังประเทศอื่นที่มีอัตราภาษีต่ำกว่าหรือไม่ มีภาษี เช่น ย่อกลง สิ่งค้ำประกัน ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ภาครัฐได้มีการปรับลดเหลือร้อยละ 23 ในปีนี้จากร้อยละ 30 และจะเหลือร้อยละ 20 ในปี 2556 เป็นเพียงส่วนหนึ่ง แต่ควรต้องมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนตามมาในระยะยาวด้วย นอกจากนี้ควรมีการพิจารณาเรื่องภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา ซึ่งปัจจุบันมีอัตราภาษีที่ร้อยละ 37 สูงกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน เพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างกันมาก นาย

อย่างไรก็ตามนอกเหนือไปจากการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศผ่านเครื่องมือการปรับโครงสร้างภาษี ภาครัฐควรยังต้องให้ความสำคัญกับการป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีของบริษัทข้ามชาติ ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น มาตรการกำหนดราคาโอน (Transfer Pricing) มาตรการป้องกันการตั้งทุนต่ำ (Thin Capitalisation) มาตรการป้องกันการกักเก็บกำไรไว้ในประเทศที่มีอัตราภาษีต่ำ (Controlled Foreign Company) รวมทั้งมาตรการป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีเป็นการทั่วไป (General Anti-Avoidance Rule) แต่มาตรการเหล่านี้จะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศ

นายถาวร กล่าวเพิ่มเติมว่า สำหรับโอกาสในการลงทุนของธุรกิจไทยในประเทศเพื่อนบ้าน อย่าง พม่า และ ลาว นั้นบริษัทที่ต้องการขยายกำลังการผลิตหรือหาตลาดใหม่ๆ ในประเทศดังกล่าว ต้องศึกษาทำความเข้าใจถึงรูปแบบการลงทุนของบริษัทต่างชาติ รวมทั้งกฎระเบียบและมาตรการทางภาษีที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของตนด้วย ในขณะที่เดียวกันก็ต้องตระหนักถึงความเสี่ยงจากการลงทุนที่อาจเกิดขึ้น

ทั้งนี้ประเทศไทยถือว่ามีความได้เปรียบกับประเทศอื่นๆ อยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของตลาดแรงงานที่มีอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำและประสิทธิภาพของแรงงานค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ ในอาเซียน ขนาดของประเทศที่มีจำนวนประชากรมากกว่า 66 ล้านคนมากเป็นอันดับสี่ รองจากประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม และมีทำเลที่ตั้งที่มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ และเป็นที่ตั้งสำคัญในโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคสุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion) อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ถือว่ายังเป็นความท้าทายที่ต้องพัฒนาของประเทศคือ การเพิ่มคุณภาพและทักษะที่สูงขึ้นได้แก่ ปัญหาเรื่องแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวที่อาจมีความเป็นไปได้ที่จะเคลื่อนย้ายจากประเทศไทยกลับไปยังประเทศตัวเอง หรือไปสู่แหล่งจ้างแรงงานใหม่ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า อุตสาหกรรมไทยจะต้องปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน สินค้าบางรายการต้องมีการปรับเพื่อให้เกิดความเหมาะสม และรับมือกับการแข่งขันที่มีความรุนแรงขึ้น

นอกจากนี้ศักยภาพทางด้านภาษา การเปิดเสรีด้านการบริการ การเปิดเสรีด้านการลงทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือจะส่งผลให้การแข่งขันในตลาดแรงงานและการแข่งขันในภาคบริการรุนแรงขึ้นซึ่งบุคลากรในวิชาชีพต่างๆ ของไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาทักษะเพื่อรับมือกับการแข่งขันดังกล่าว บุคลากรไทยยังเสียเปรียบคู่แข่งอื่นๆ ในอาเซียนอยู่มาก รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล และโครงสร้างภาษีและกฎหมายภาษีระหว่างประเทศ เมื่อเป็น AEC คนที่จะมาค้าขาย มาตั้งบริษัท หรือมาลงทุนในไทย ก็คงต้องเปรียบเทียบกับอัตราภาษีทั้งหมดซึ่งปัจจุบันอัตราภาษีนิติบุคคล บุคคลธรรมดา ของไทยค่อนข้างสูงกว่าของประเทศอื่นขณะที่อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยค่อนข้างต่ำ

ดังนั้นหากประเทศไทยไม่ปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรให้อยู่ในระดับที่แข่งขันหรือไม่ปรับปรุงกฎหมายภาษีระหว่างประเทศเพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีอย่างเป็นมาตรฐานสากล สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในไทยอาจหาช่องว่างของกฎหมายไทยในการส่งกำไรออกไปไว้ในต่างประเทศโดยที่ไม่เสียภาษีในประเทศไทย หรืออาจมีการหนีบริษัทของไทยเองหาทางไปจดทะเบียนบริษัทในประเทศ AEC ที่มีอัตราภาษีต่ำกว่า แม้ว่าบริษัทไทยเหล่านั้นจะยังทำธุรกิจในไทยเหมือนเดิม

